[2024] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 127: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 472

ਸਰਦਾਰ ਰਵੀਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2024 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2807)

08 ਜੁਲਾਈ 2024

[ਅਭੈ ਐਸ. ਓਕਾ* ਅਤੇ ਉੱਜਲ ਭੂਯਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਰੋੜ ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ।

ਹੈੱਡਨੋਟ†

ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 362 - ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ - ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਸੁਣਵਾਈ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ 362 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ - ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਬਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ,

* ਲੇਖਕ

ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ - ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਬੈਠਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। [ਪੈਰਾ 15, 16]

ਕੇਸ ਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਾਥ ਪਾਧੀ [2004] ਪੂਰਕ 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 460 : (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 568 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973; ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਦੰਡ ਕੋਡ, 1860

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ; ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ; ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ/ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ; ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਝੌਤਾ; ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ; ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡਣਾ; ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2807

2016 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 243 ਵਿੱਚ ਰਾਂਚੀ ਵਿਖੇ ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 17.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੈਸਰਜ਼. ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਲਪ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨੀਆ ਦੂਬੇ, ਸ਼ਤਦਰੂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੰਚਨ ਯਾਦਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਸੁਰਭੀ ਆਨੰਦ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਤਨਿਸ਼ਕ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਮਿਆ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸੌਰਭ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਜ਼ ਮਾਰੀਆ ਸੇਬੀ, ਫੈਜ਼ਲ ਸ਼ੇਰਵਾਨੀ, ਰਾਜੀਵ ਸ਼ੰਕਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਜਯੰਤ ਮੋਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਚੈਟਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਦਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਦੱਤਾ, ਐਡਵ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਅਭੈ ਐਸ. ਓਕਾ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅਸਲ ਪਹਿਲੂ

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਗਣੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਗੀਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਸਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ) ਟਰੱਸਟ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਟਰੱਸਟ") ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਉਕਤ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਅਗੀਵਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 29 ਜਨਵਰੀ 2001 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਝੌਤੇ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਸਮਝੌਤੇ") ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਕਾਲੇਸ਼ਵਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਫਰਮ") ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ। ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਹੈ।

3. ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਖਾਸ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 8 ਮਈ 2007 ਨੂੰ, ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 28,01,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਪੇਅ ਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ 5,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

4. 28 ਜੂਨ 2007 ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਕ੍ਰਾਈਮ ਪੀਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ 2007 ਦੇ ਸੀ/1 ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1027 ਦੇ ਨਾਲ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਆਈਪੀਸੀ') ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 420, 406, 424 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ 8 ਮਈ 2007 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਐਡਵਾਂਸ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। 19 ਜੁਲਾਈ

2007 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ 2007 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ 2007 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1248 ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 203 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 14 ਸਤੰਬਰ 2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ।

5. ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 11 ਨਵੰਬਰ 2008 ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। 27 ਨਵੰਬਰ 2008 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. 2007 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1027 ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 28 ਅਗਸਤ 2012 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਂਚੀ ਵਿਖੇ ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਠੋਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ।

ਬੇਨਤੀਆਂ

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਈਪਰ-ਟੈਕਨੀਕਲ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

9. ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ

10. ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2.75 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1.50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ, ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ 28,01,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 17 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਦੂਜੇ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

11. ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ) ਵਿੱਚ ਸੀ/1ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1027 ਆਫ 2007, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਿਸਕੋ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ 17 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 23 ਅਕਤੂਬਰ 2005 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਚੌਥਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ 8 ਮਈ 2007 ਨੂੰ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 468, 420, 406, 424 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਇੱਥੇ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹ 11 ਨਵੰਬਰ 2008 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਈ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰੇ 2 ਅਤੇ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

".. .. ..

2. ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਦਈ ਦਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ, ਮਾਲਕੀ, ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

3. ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁੱਦਈ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

.. .."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

27 ਨਵੰਬਰ 2008 ਨੂੰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ 27 ਨਵੰਬਰ 2008 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

13. 2007 ਦੀ ਨੰਬਰ 1248 ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਸਤੰਬਰ 2009 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਉਸੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ।

14. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। 28 ਅਗਸਤ 2012 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ 11 ਨਵੰਬਰ 2008 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸੰਬੰਧੀ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਾਥ ਪਾਧੀ[1] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1 [2004] ਪੂਰਕ6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 460 (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 568

15. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸੰਬੰਧੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 362 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"362. ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ।— ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।"

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 362 ਦੇ ਬਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ।

16. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ 11 ਨਵੰਬਰ 2008 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ

ਕਦੇ ਵੀ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ 29 ਜਨਵਰੀ 2001 ਦੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 8 ਮਈ 2007 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਭਰਾ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੀ।

17. ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

18. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ 2007 ਦੇ ਸੀ/1 ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1027 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

†ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ

<u>ਡਿਸਕਲੇਮਰ :-</u> ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ